

Kız ve Yıldız Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Yıldız Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Lumi, sessiz bir kasabanın kenarındaki küçük bir evde yaşıyordu; sokak lambaları azdı ve yıldızlar parlak parlardı. Her gece sarı yağmurluğuyla penceresinin önünde durup gökyüzünü izlerdi. Yıldızları paylaşacak bir arkadaşı olmasını dilerdi. Kıvrıkcık koyu saçları küçük bir yıldız tokasıyla tutturulmuştu ve kehribar rengi gözleri merakla parlıyordu.

Bir gece, gümüş-mavi bir ışık çizgisi gökyüzünden vınlayarak indi ve Lumi'nin arka bahçesine kondu. Kırmızı çizmeleriyle parmak uçlarında dışarı çıktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Orada, ay ışığı gibi yumuşakça parlayan, üzerinde pırıldayan yıldızlar olan küçük bir penguen duruyordu. Menekşe rengi gözleri ona bakıp kırıştı ve başındaki küçük yıldız şeklindeki tutam kıpırdadı. 'Merhaba,' dedi. 'Ben Pip.'

Lumi'nin aralıklı dişli gülümsemesi iyice genişledi. 'Sen yıldız ışığından yapılmışsın!' diye fısıldadı. Pip başını salladı ve küçük ay ipliği kemer kesesini açtı. İçinde üç parıldayan kristal parça vardı. 'Onları düşürdüm,' dedi üzgün bir şekilde. 'Bir takımyıldıza aitler ama şimdi gökyüzünde yok. Onu yerine koymama yardım eder misin?' Lumi çantasını kapı. 'Elbette!'

Pip, kayıp takımyıldızın adının Küçük Fener olduğunu ve o olmadan gece gökyüzünün yamuk görüldüğünü anlattı. 'Yıldız Işığı Merdiveni'ne tırmanmalıyız,' dedi. 'Sadece biri gerçekten yardım etmek istediğinde ortaya çıkar.' Lumi heyecanlandı. Pip'i ormanın kenarına kadar takip etti; orada parıldayan bir ışık yolu havaya yükselmeye başladı.

Yıldız Işığı Merdiveni, rüyalardan bir merdiven gibi yukarı süzülen yumuşak, parlayan basamaklardan yapılmıştı. Lumi derin bir nefes aldı ve bastı. Bir bulutun üzerinde yürümek gibiydi. Pip yanında paytak paytak yürüdü, yüzgeçleri soluk ışık izleri bıraktı. 'Aşağı bakma!' diye cıvıladı. Ama Lumi bunun yerine yukarıya, üstündeki yıldız denizine baktı ve gülümsedi.

Merdivenin tepesinde, yüzen yıldız çiçekleriyle dolu bir gökyüzü bahçesi buldular. Ama ilerideki yol, koyu, uykulu bulutlardan oluşan bir düğümle kapanmıştı. 'Yorgun oldukları için huysuzlar,' dedi Pip. Lumi'nin bir fikri vardı. Çantasından parlak bir kurdele çıkardı ve en büyük bulutun etrafına bağladı. 'İşte,' dedi. 'Şimdi bir hediyeye benziyorsun.' Bulut kıkırdadı ve süzülüp gitti.

Bulutların ötesinde, daireler çizerek uçuşan dost canlısı bir ay güvesiyle karşılaştılar. 'Kayıp bir takımyıldız gördün mü?' diye sordu Lumi. Güve tüylü antenleriyle gökyüzündeki karanlık bir deliği işaret etti. 'Küçük Fener'in yeri boş,' dedi. 'Ama parçalar tam doğru yere konmalı, yoksa parlamazlar.' Lumi ve Pip güveye teşekkür edip aceleyle yollarına devam ettiler.

Gökyüzündeki delik, parçaları eksik bir yapboz gibiydi. Pip kristal kesesini açtı ve ilk parıldayan parçayı Lumi'ye verdi. 'Nazık bir dokunuş gerekiyor,' dedi. Lumi onu dikkatlice yerleştirdi ve yumuşak bir çınlamayla yerine oturdu. Küçük bir yıldız titreşerek canlandı. 'Bir tanesi tamam!' diye sevindi. Pip mutlu bir paytak dansı yaptı.

İkinci para daha zordu. Lumi'nin parmaklarından sürekli kayıyordu. 'Belki birlikte yapabiliriz,' diye önerdi Pip. Parayı yüzgeciyle tuttu, Lumi de yönlendirdi. Bir takım olarak alıřtılar ve yıldız eskisinden daha parlak parladı. 'Takım alıřması hayalleri geree dönüřtürür!' diye güldü Lumi. Pip'in menekře rengi gözleri sevinle parladı.

Son para yksekteydi, tam ulařılamayacak yerde. Lumi parmak ularında ykseldi ama boyu yetmedi. 'Seni yukarı kaldırabilirim,' dedi Pip. Parlayan bedenini řıřirdi ve Lumi nazike sırtına tırmandı. Uzandı ve son parayı yerleřtirdi. Btn takımyıldız ıřıkla parladı ve Kk Fener yeniden parlak ve eksiksiz bir řekilde parladı.

Gökyüzü yeni bir parlaklıkla ışıldadı. Pip'in yıldızlarla benekli bedeni daha da parladı. 'Başardın!' diye bağırdı ve küçük yüzgeçleriyle Lumi'ye sarıldı. 'Biz başardık,' diye düzeltti Lumi, çilleri gülümsemesiyle kırıştı. Etraflarında yıldızlar sanki alkışlıyormuş gibi parıldadı. Ay güvesi gümüş toz izleri bırakarak uçtu. 'Teşekkürler, dostlar,' dedi.

Pip'in ışığı yumuşakça nabız gibi atmaya başladı. 'Şimdi gökyüzüne geri dönmem gerek,' dedi. 'Ama seni asla unutmayacağım.' Lumi'nin boğazında bir yumru oluştu ama aralıklı dişli gülümsemesini gösterdi. 'Seni tekrar göreceğim?' diye sordu. Pip avucuna küçük bir yıldız bastırdı. 'Ne zaman Küçük Fener'e baksan, orada olacağım. Dostluk dünyaları aşar, Lumi.'

Son bir kez sarıldılar ve Pip yukarı süzüldü, ışığı takımyıldıza katıldı. Lumi, o yıldızlar arasında sadece bir pırıltı olana kadar izledi. Küçük yıldızı sımsıkı tuttu ve fısıldadı: 'Hoşça kal, Pip.' Sonra Yıldız Işığı Merdiveni'nden aşağı indi; merdiven arkasında yumuşakça kayboldu. Kalbi boş değil, dolu hissediyordu.

Ertesi gece Lumi yine penceresinin önünde durdu. Küçük Fener takımyıldızı parlak ve net bir şekilde parlıyordu. Yıldızlar arasında Pip'in neşeli paytak yürüyüşünü neredeyse görebiliyordu. Sarı yağmurluğunu ve yıldız tokasını takmıştı ve gülümsüyordu. En küçük arkadaş bile, diye düşündü, büyük büyülere yardımcı olabilir. Ve bunun doğru olduğunu biliyordu.

O günden sonra Lumi gece gökyüzüne yeni gözlerle baktı. Bir yerlerde, yukarıda, Pip'in yıldızlar arasında paytak paytak yürüdüğünü, ışık izleri bıraktığını ve gülümsemeler paylaştığını biliyordu. Ve ne zaman kendini yalnız hissetse, maceralarını ve ona verdiği yıldızı hatırlıyordu. Yıldız çantasında sıcacık parlıyordu; bir parça yıldız ışığı ve dostluk.

Lumi, arkadaşların en şaşırtıcı yerlerden gelebileceğini ve nezaket ile takım çalışmasının en büyük sorunları çözebileceğini öğrendi. Küçük yıldız hep yanında tuttu ve her gece 'İyi geceler, Pip,' diye fısıldadı. Ve Küçük Fener'e dikkatlice bakarsan, yıldız ışığından yapılmış küçük bir penguenin sana göz kırptığını görebilirsin.